

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

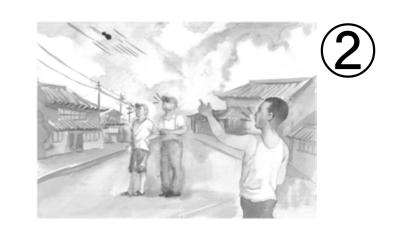

தினமும் காலையில், அவள் தன் தந்தையை ஒரு புன்னகையுடன் வேலைக்குச் செல்வாள்.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

அது ஆகஸ்ட் 6 ஆம் தேதி, ஒரு கோடைக்கால காலை. Kei வசிக்கும் ஹிரோஷிமா நகரத்தில் ஒரு சிறிய, வட்டமான கருப்பு பொருள் விழுந்தது. "அது என்ன?" என்று வானத்தைப் பார்த்தவர்கள் சொன்னார்கள்.

"KABOOM!!"

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

சிறிது நேரத்தில், உலகம் முழுவதும் எதிரொலிக்கும் பலத்த சத்தத்துடன் கூடிய ஒரு வெடிப்பு ஏற்பட்டது, திடீரென்று ஒரு பெரிய காளான் மேகம் தோன்றி, முழு நகரத்தையும் மூடியது.

(4)

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

ஒரு நொடியில், முழு நகரமும் மறைந்துவிட்டது. வீடுகள், பள்ளிகள் மற்றும் மருத்துவமனைகள் அனைத்தும் ஒரு தடயமும் இல்லாமல் மறைந்துவிட்டன. அது ஒரு பயங்கரமான குண்டு, ஒரு அணு ஆயுதம், வீசப்பட்டது.

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

அதிசயமாக, Kei காயமின்றி உயிர் பிழைத்தது, ஆனால் எரிந்த தோலுடன் மக்கள் ஆற்றில் மிதப்பதை அவள் கண்டாள், அதே நேரத்தில் எரிந்த தோலுடன் மற்றவர்கள் Kei க்கு வந்து,

"தண்ணீர்... எனக்கு தண்ணீர் கொடு..." என்று கேட்டார்கள்.

அந்த மக்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

மேலும் Kei தனது குடும்பத்தை மீண்டும் ஒருபோதும் பார்க்கவில்லை.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

ஒரே ஒரு அணு ஆயுதம் 100,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்களின் உயிரைப் பறித்தது.

மேலும், அணு ஆயுத வெடிப்புக்குப் பிறகு பெய்த கருப்பு மழை பலருக்கு பல கடுமையான நோய்களுக்கு வழிவகுத்தது.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

இறுதியில் போர் முடிவுக்கு வந்தது, Kei ஒரு பாட்டி ஆனார்.

ஹிரோஷிமா நகரம் ஏற்கனவே அதன் முந்தைய நிலைக்குத் திரும்பிவிட்டது.

அணு ஆயுதம் வீசப்பட்டது என்பதை நம்புவது கடினம்.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

இருப்பினும், வெயில் காலங்களில் கூட, Kei இன் மனம் நீடித்த காளான் மேகங்களால் மறைக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர்கள் மற்றும் உயிர் பிழைத்தவர்களின் துக்கம் கடந்த பல தசாப்தங்களாக இருந்து வருகிறது.

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

இப்போது, Kei அணு ஆயுதங்களின் பயங்கரம் குறித்த தனது அனுபவத்தை உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறது, ஏனெனில் இதுபோன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவது இன்னும் பலரின் உயிரை இழக்க வழிவகுக்கும்.

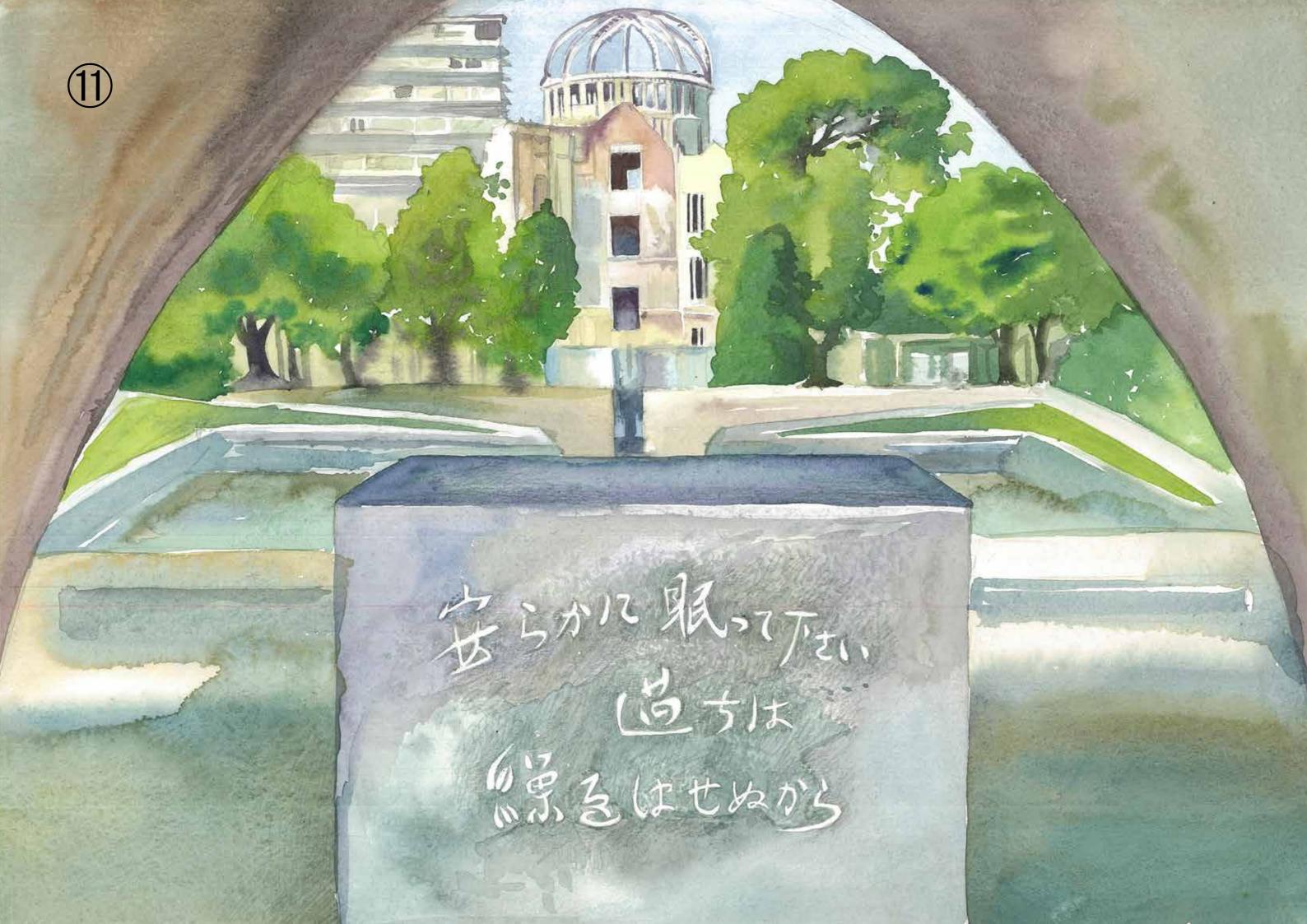
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei க்கு ஒரே ஒரு ஆசைதான்:

அணு ஆயுதங்கள் இனி ஒருபோதும் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது.

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

உலக மக்கள் அனைவரும் இறுதியாக அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் அறியட்டும்.

முடிவு.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"ஒருபோதும் நீங்காத மேகங்கள் - Keiஇன் கதை"

இன்று, Kei என்ற பெண்ணைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

அவளுக்கு 8 வயதுதான், போர் நடந்த காலத்தில் ஜப்பானில் வாழ்ந்தாள்.